

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 19.7.2012 г.
COM(2012) 371 final

2012/0179 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на специални условия за риболова на дълбоководни запаси в североизточната част на Атлантическия океан и на разпоредби за риболова в международни води от североизточната част на Атлантическия океан и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2347/2002

{SWD(2012) 202 final}

{SWD(2012) 203 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Дълбоководният риболов в североизточната част на Атлантическия океан частично се доминира от традиционни крайбрежни флоти (Португалия) и големи местещи се траулери (Франция и Испания). Общо уловът от дълбоководен риболов представлява около 1% от разтоварванията от североизточната част на Атлантическия океан, въпреки че икономическата жизнеспособност на редица риболовни общности до известна степен зависи от него. Риболовните дейности се извършват във водите на Съюза и в международни води в съответствие със споразумения в рамките на Комисията по риболова в североизточната част на Атлантическия океан (NEAFC).

Дълбоководните запаси са рибни запаси, уловени във води извън основните риболовни зони на континенталния шелф. Те са разположени по континенталния склон или обитават подводни възвишения. Едва от 2003 г. насам спрямо дълбоководния риболов се упражнява конкретно управление на възможностите за риболов (общ допустим улов, максимално риболовно усилие). Преди това риболовът се бе развивал предимно по нерегламентиран начин и отчасти показваше типичните симптоми на проблема „надпревара за риба“, водещ до изчерпване на запасите.

След началото на управлението чрез възможности за риболов бяха въведени редица технически мерки, които ограничават използването на някои съоръжения в по-дълбоки води или забраняват риболова в определени зони с голямо биологично разнообразие на морското дъно. Тези затваряния на зони представляват последващи действия в рамките на Общата политика в областта на рибарството (ОПОР) спрямо определянето от страна на държавите членки на обекти по Натура 2000 съгласно Директивата за местообитанията¹ или са общи предпазни мерки.

Мерките на NEAFC в областта на дълбоководния риболов, които бяха приети и транспонирани в правото на Съюза, включват забрана на хрилните мрежи, затворени зони за защита на бентосните местообитания, които представляват основни източници на биологичното разнообразие (уязвими морски екосистеми), ограничаване на общото ежегодно риболовно усилие и очертаване на съществуващата риболовна дейност с цел новите видове риболов да зависят от предварителната оценка на въздействието върху околната среда.

Тези и други технически мерки, препоръчани от NEAFC, бяха прилагани чрез годишен регламент на Съвета относно възможностите за риболов преди влизането в сила на Договора от Лисабон; оттогава е в сила преходен режим² за цялата североизточна част на Атлантическия океан, включително мерките, приети от NEAFC.

За международните води, които не са регулирани от регионална организация за управление на рибарството, Съюзът прие конкретен регламент, с който се забранява използването на дънни съоръжения в открито море без предварителна оценка на

¹ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7.

² Регламент (ЕО) № 1288/2009, ОВ L 347, 24.12.2009 г., стр. 6.

въздействието (Регламент (ЕО) № 734/2008), в отговор на Резолюция 61/105 на ОСООН³ относно устойчивото управление на дълбоководния риболов.

От 2002 г. насам Съюзът разполага със специален режим на достъп (Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета) за риболовни кораби, извършващи дълбоководен риболов в североизточната част на Атлантическия океан, който се състои от четири компонента: ограничение на капацитета, събиране на данни, наблюдение на усилието и контрол.

Предприетите до момента мерки не спомогнаха за ефективното решаване на главните проблеми на рибарството, а именно:

- (1) голямата уязвимост на тези запаси, когато са подложени на риболов; много от тях могат да понесат само лек натиск от риболов в продължение на по-дълъг период от време, което не е икономически изгодно;
- (2) риболовът с дънни тралове носи най-висок риск за незаменимите и уязвимите морски екосистеми, които могат да бъдат унищожени от риболовните съоръжения. Степента на настъпилото до момента разрушаване е неизвестна;
- (3) риболовът с тралове на дълбоководни видове предполага високи нива на нежелан улов на дълбоководни видове (средно 20—40 %, изразено в тегло, с отделни максимуми, достигащи много по-голям размер);
- (4) определянето на устойчиво ниво на натиска от риболов чрез научни препоръки е особено трудно.

Поради високата степен на уязвимост на дълбоководните запаси, когато са подложени на риболов, тяхното изчерпване може да настъпи в рамките на кратък период от време, а възстановяването може да продължи много дълго или да се провали. Биологичното състояние на запасите е неизвестно. Някои се смятат за изчерпани, а други са започнали да се стабилизират на ниски нива на експлоатация. По принцип риболовните дейности не са устойчиви. Откакто тяхното регулиране започна, възможностите за риболов непрекъснато намаляват.

Биологичните данни от научни изследвания вероятно ще продължат да бъдат недостатъчни за пълни аналитични оценки на запасите през идните години. Комисията проучва начините за подобряване на системата за научни изследвания и събиране на данни по отношение на дълбоководните видове през следващия програмен период. За момента управленската концепция, насочена към максимален устойчив улов (МУУ), не може да се прилага към дълбоководните запаси поради недостига на информация. Важният научен проект DEEPFISHMAN продължава до 2012 г. Този проект се опитва да разработи правила за добив въз основа на вторични показатели, като се има предвид,

³ A/RES/61/105 от 8 декември 2006 г. — „Устойчиво рибарство, включително чрез Споразумението от 1995 година относно прилагане на разпоредбите на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 година, свързани с опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси, и на свързаните правни инструменти“.

че първичните показатели (смъртност от риболов и размер на запаса) са неизвестни (DEEPFISHMAN⁴ Ref 227390).

Задължението на държавите членки в съответствие с Рамковата директива за морската стратегия за постигане и поддържане на добро екологично състояние на морските екосистеми до 2020 г.⁵ поощрява критичната оценка на условията за извършване на дълбоководен риболов, включително аспекти, свързани с околната среда и биоразнообразието.

Общата цел на предложението е да се гарантира във възможно най-голяма степен устойчивата експлоатация на дълбоководните запаси, като същевременно се намалява екологичното въздействие на тези риболовни дейности и се подобрява информационната база за научна оценка. Докато данните и методологията не са на необходимото ниво, позволяващо управление въз основа на МУУ, риболовните дейности трябва да се управляват съгласно подхода на предпазливост към управлението на риболова.

С цел намаляване на разрушителното въздействие върху морската екосистема, използването на дънни тралове при този вид риболов трябва да бъде постепенно премахнато, тъй като те са особено вредни за уязвимите морски екосистеми и са показали високи нива на нежелан улов на дълбоководни видове. Преходните ограничения за дънните хрилни мрежи в риболовните зони, намиращи се на дълбочина под 600 m и в интервала 200—600 m, следва да се придружават от забрана на целевия риболов на дълбоководни видове.

Предложението също така разглежда възможността за опростяване на системата за управление на тези запаси, понастоящем осъществявано чрез двоен инструмент: ограничения на улова и ограничение на капацитета/усилието. Където това дублиране не е необходимо за постигане на целите на настоящия регламент, са направени предложения за регулиране на съответните видове риболов само с един инструмент за управление.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

След съобщението относно прегледа на режима за достъп от 2002 г. до Европейския парламент и до Съвета⁶ Комисията направи оценка на въздействието на вариантите за бъдеща политика с участието на държавите членки и на регионалните консултативни съвети (РКС). Тя се консултира и с Научно-техническия и икономически комитет по рибарство (НТИКР) относно определени технически аспекти на управлението на дълбоководния риболов.

4

http://cordis.europa.eu/fetch?CALLER=FP7_PROJ_ES&ACTION=D&DOC=19&CAT=PROJ&QUERY=01308a670983:f6dc:57618e7e&RCN=90982

5 Вж. Рамкова директива за морската стратегия, Директива 2008/56/ЕО, ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19.

6 COM (2007) 30 окончателен.

Получените отговори в резултат на консултацията показаха широко съгласие относно необходимостта от подобряване на режима за достъп от 2002 г. Мненията на заинтересованите страни обаче се различаваха значително относно мерките, които да се предприемат:

Държавите членки подчертаха ограничената стойност на докладването на усилието, управлението му и управлението на капацитета при сегашния механизъм, по-специално с оглед на факта, че регистрираният капацитет (въз основа на издадените разрешения) не съответства реално на действителното положение на рибарството. Изглежда твърде много кораби имат разрешение за риболов на дълбоководни видове, които формират само малка част от общия им улов. Тези кораби не се занимават наистина с дълбоководен риболов. Държавите членки бяха критични и по отношение на изхвърлянето на улова, за което те твърдят, че е причинено отчасти от регулирането на рибарството. Те също така подчертаха значението на адаптирането на режима за достъп към новата рамка за контрол. Те бяха предпазливи по отношение на предварителното определяне на управленския подход, поне преди установяването на заключенията от провеждания в момента научен проект DEEPFISHMAN.

Относно списъка на обхванатите видове държавите членки признаха необходимостта от съгласувани критерии, но подчертаха, че промените ще окажат въздействие върху моделите и управлението на риболова. Освен това те подчертаха колко е важно да се спазват установените права съгласно принципа на относителната стабилност. Накрая, относно специалните задължения за събиране на данни те бяха против по-доброто научно покритие чрез наблюдатели на борда и подкрепиха интегрирането на събирането на специфични за дълбоководния риболов данни в по-широката рамка за събиране на данни, съгласно която някои видове риболов, насочени към дълбоководни видове, вече са включени в извадки. Бяха изразени някои съмнения относно това дали разходите, свързани с преминаване към аналитични оценки на запасите, могат да бъдат обосновани с оглед на слабата дейност, което благоприятства управление чрез подход на предпазливост, основавано на наблюдаваните тенденции при запасите.

РКС „Северозападни води“ и РКС „Югозападни води“ на Съюза, които бяха консултирани, подчертаха необходимостта от единно определение на дълбоководния риболов и подкрепиха управленски мерки, насочени към корабите, специализирани в него. Те обаче предложиха да не се забранява на корабите, които преди са се занимавали с дълбоководен риболов, а след това в по-неотдавнашни времена са преминали към друг вид риболов, като така са допринесли за възстановяването на запаса, да се завърнат отново към дълбоководния риболов. Бе предложено управление на усилието по риболовни дейности, което може да изглежда различно за групи от няколко големи кораба, специализирани в повече от една риболовна дейност, в сравнение с групи от много малки кораби. Те призоваха за повече действия, насочени към защита на уязвимите морски екосистеми и система за разпределение, подновяване и оттегляне на разрешенията за риболов.

Един съюз на неправителствени организации (Коалицията за опазване на водите на голяма дълбочина — „Deep-sea Conservation Coalition“) изтъкна нуждата от въвеждане на условия за използването на дънни тралове, подобни на прилаганите в открито море, и подчерта нерешения проблем с нежелания улов на дълбоководни морски видове при риболов с трал.

Оценката на въздействията на различните политически решения бе съсредоточена върху пет варианта. Три от тях не бяха разглеждани допълнително, защото бе сметено, че не предлагат смислен подход за управление и че техните недостатъци са далеч повече от предимствата, а именно: а) продължаване на сегашния режим, към който да се прилагат само необходимите актуализации, б) забрана на риболова на дълбоководни видове като цяло, и в) ограничаване на ролята на режима, така че той да се превърне в инструмент за транспониране на мерките, приети в рамките на NEAFC, и за тяхното прилагане във водите на Съюза.

Двата варианта с относително предимство са: г) постепенно премахване на най-вредните риболовни съоръжения за улов на дълбоководни морски видове, или д) въвеждане във водите на Съюза на управленските стандарти, разработени за дънния риболов в открито море. Вариант г) бе запазен като по-ефективен и по-опростен инструмент, докато вариант д) би довел до добавяне на широкообхватни регулаторни изисквания и присъщите им ограничения за инвестиции в риболов, който вече е в упадък. С оглед на намалената администрация в тази сфера поради мерки за бюджетни ограничения, няма достатъчна увереност относно изпълнението на място на допълнителни и широкообхватни мерки.

Относно опростяването сегашната система за докладване на свързаното с видовете риболовно усилие следва да бъде преустановена. Наблюдението на риболовното усилие може да бъде осигурено по-добре, като се провежда редовно чрез ежегодни искания за данни съгласно рамката за събиране на данни⁷, придружени от *ad hoc* искания за административно докладване от страна на Комисията, които да се използват например, когато са налице съмнения относно съответствието с ограниченията на усилието или когато качеството на данните е недостатъчно. Обхватът на регламента бе доуточнен, за да се гарантира, че настоящият регламент напълно се отнася за кораби с целеви риболов на дълбоководни видове и че корабите, за които тези видове представляват прилов, не разширяват риболовните си дейности. Освен това специфичните правила за събиране на данни ще бъде приведени в съответствие с рамката за събиране на данни, като се гарантира, че държавите членки използват едни и същи статистически стандарти и подават събраните данни в единна система за съхранение и обработка. Несъответствието със стандартите за събиране на научни данни би довело до последваща загуба на възможности за риболов като предпазна управленска мярка.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение създава рамков регламент за упражняване на риболовна дейност, насочена към дълбоководните видове в североизточната част на Атлантическия океан, обхващаща водите на Съюза, включително най-отдалечените райони на Испания и Португалия, и международни води.

Член 43, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз служи като правно основание. Предложението попада в изключителните правомощия на Съюза в съответствие с член 3, параграф 1, буква г) от Договора за функционирането на Европейския съюз. Следователно принципът на субсидиарност не се прилага.

⁷ Въз основа на Регламент (ЕО) № 199/2008.

Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството създава общата регулаторна рамка за ОПОР. В съответствие с член 4 от него следва да се установят мерки на Съюза за управление на достъпа до водите и до ресурсите и за устойчиво упражняване на риболовните дейности.

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност. Държавите членки са в състояние да разработят мерки за своите собствени флоти, които водят до по-устойчиво управление на дълбоководните ресурси. Много от запасите от дълбоководни видове обаче са споделени между държавите членки (в някои случаи флотът на една държава членка е разположен предимно във водите на друга държава членка). Поради това държавите членки не са склонни да прилагат ограничителни мерки спрямо своите собствени флоти, освен ако същите или еквивалентни правила се прилагат към флотите на съседите.

Избраният инструмент за действие е регламент на равнището на Съюза. Саморегулирането не се възприема като възможен вариант. Според опита с развитието на нерегулиран дълбоководен риболов не може да се очаква с достатъчна увереност, че секторът ще разработи и правоприлага свой собствен кодекс за поведение, който да гарантира, че ресурсите ще бъдат експлоатирани по устойчив начин.

4. ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението не оказва въздействие върху бюджета на Съюза.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на специални условия за риболова на дълбоководни запаси в североизточната част на Атлантическия океан и на разпоредби за риболова в международни води от североизточната част на Атлантическия океан и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2347/2002

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия⁸,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството¹⁰ се изисква да се установят мерки за управление на достъпа до водите и до ресурсите и за устойчиво упражняване на риболовните дейности и които са необходими за гарантиране на рационалното и отговорно използване на ресурсите по устойчив начин. В член 2 от посочения регламент се изисква прилагането на екосистемен подход, като и на подход на предпазливост, при предприемането на мерки за свеждане до минимум на въздействието на риболовните дейности върху морските екосистеми.
- (2) Съюзът се ангажира да изпълни резолюциите, приети от Общото събрание на Организацията на обединените нации, по-специално резолюции 61/105 и 64/72, които призовават държавите и регионалните организации за управление на рибарството да осигурят закрилата на уязвимите дълбоководни морски екосистеми от разрушителното въздействие на дънните риболовни съоръжения, както и устойчивата експлоатация на дълбоководните рибни запаси.

⁸ , , стр. .

⁹ , , стр. .

¹⁰ ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

- (3) Комисията оцени Регламент (ЕО) № 2347/2002 за определяне на специалните условия за достъп до риболовните полета на дълбоководни запаси и за определяне на съответните изисквания¹¹. Комисията заключи¹² по-специално, че обхватът на съответния флот е твърде голям, че липсват указания за контрола в определените пристанища и за програмите за вземане на проби, както и че качеството на докладването от страна на държавите членки на нивата на риболовното усилие е твърде променливо.
- (4) С цел запазване на необходимите намаления на риболовния капацитет, постигнати досега при дълбоководния риболов, е целесъобразно да се предвиди риболовът на дълбоководни видове да подлежи на разрешение за риболов, което ограничава капацитета на корабите, които се допускат да разтоварват дълбоководни видове на суша. С оглед да се концентрират управленските мерки върху частта от флота, която е най-тясно свързана с дълбоководния риболов, разрешенията за риболов следва да се издават в съответствие с целевия риболов и прилова.
- (5) Титулярите на разрешение за риболов, позволяващо улова на дълбоководни видове, следва да си сътрудничат при научноизследователски дейности, които водят до подобрене на оценката на дълбоководните запаси и дълбоководните екосистеми.
- (6) При целеви риболов на други видове в зоните на континенталния склон, които са разрешени и за дълбоководен риболов, корабособствениците следва да притежават разрешение за риболов, позволяващо дълбоководен прилов.
- (7) Дълбоководният риболов с дънни тралове носи най-висок риск за уязвимите морски екосистеми измежду различните използвани съоръжения и при него се отчита най-големия размер нежелан улов на дълбоководни видове. Поради това дънните тралове следва постоянно да бъдат забранени при целевия риболов на дълбоководните видове.
- (8) Използването на дънни хрилни мрежи за дълбоководен риболов понастоящем е ограничено с Регламент (ЕО) № 1288/2009 на Съвета за определяне на преходни технически мерки от 1 януари 2010 г. до 30 юни 2011 г.¹³ С оглед на високите равнища на нежелан улов при тяхното разгръщане по неустойчив начин в дълбоки води и предвид екологичното въздействие на изгубените или изоставените съоръжения те следва също така да бъдат постоянно забранени при целевия риболов на дълбоководни видове.
- (9) С цел обаче на рибарите да се осигури достатъчно време, за да се адаптират към новите изисквания, валидността на действащите разрешения за риболов, извършван с дънни тралове и дънни хрилни мрежи, следва да се продължи за определен срок.

¹¹ ОВ L 351, 28.12.2002, стр. 6.

¹² СОМ (2007) 30 окончателен.

¹³ ОВ L 347, 24.12.2009, стр. 6.

- (10) Освен това корабите, които трябва да сменят риболовно съоръжение, за да могат да продължат да извършват риболовна дейност, следва да отговарят на условията за получаване на финансова помощ от Европейския фонд за рибарство, при условие че новото съоръжение намалява въздействието на риболова върху видовете без търговско значение, и също така да се предвиди националните оперативни програми да позволяват финансирането на такива мерки.
- (11) Корабите за целеви риболов на дълбоководни видове с други дънни риболовни съоръжения, не следва да разширяват обхвата на своето действие в съответствие с разрешението си във водите на Съюза, освен ако това разширяване може да бъде оценено като не носещо значителен риск от отрицателно въздействие върху уязвимите морски екосистеми.
- (12) Научните препоръки относно някои дълбоководни рибни запаси сочат, че тези запаси са особено уязвими при експлоатация, и че техният риболов следва да бъде ограничен или намален като предпазна мярка. Възможностите за риболов на дълбоководните запаси не следва да надхвърлят онези нива, които се отчитат като предпазни в научните препоръки. В случай че препоръка няма поради липсата на достатъчно информация относно запаси или видове, не следва да се разпределят възможности за риболов.
- (13) В научните препоръки се посочва още, че ограниченията на риболовното усилие са подходящ инструмент за определяне на възможностите за риболов по отношение на дълбоководния риболов. Предвид голямото разнообразие от съоръжения и риболовни модели в областта на дълбоководния риболов и необходимостта да се разработят съпътстващи мерки за справяне поотделно с недостатъците на рибарството от екологична гледна точка, ограниченията на риболовното усилие следва да заменят ограниченията на улова, само когато може да се гарантира, че са адаптирани към специфичните видове риболов.
- (14) С цел осигуряване на управление, адаптирано към специфичните видове риболов, заинтересованите държави членки следва да бъдат оправомощени да предприемат придружаващи мерки за опазване и да оценяват ежегодно съответствието на нивото на риболовното усилие с научните препоръки за устойчива експлоатация. Ограничения на усилието, адаптирани на регионално равнище, също така следва да заменят съществуващото глобално ограничение на риболовното усилие, договорено в Комисията по риболова в североизточната част на Атлантическия океан (NEAFC).
- (15) Като се има предвид, че биологичната информация може да се събира най-добре при хармонизирани стандарти за биологични данни, е уместно събирането на данни за дълбоководните риболовни дейности да се интегрира в общата рамка на събирането на научни данни, като се осигури предоставянето на допълнителна информация, необходима за разбирането на динамиката на рибарството. С цел опростяване, докладването на усилието по видове следва да бъде преустановено и заменено с анализа на данните, получени чрез повтарящи се искания за научни данни към държавите членки, които съдържат специална глава относно дълбоководните риболовни дейности.

- (16) С Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 година за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството¹⁴ се установяват изисквания за контрол и правоприлагане по отношение на многогодишните планове. Дълбоководните видове, които по природа са уязвими при риболов, следва да получават същото внимание по отношение на контрола както другите видове за опазване, за които е бил одобрен многогодишен план за управление.
- (17) Титулярите на разрешение за риболов, което позволява улова на дълбоководни видове, следва да го изгубят по отношение на дълбоководния улов, ако не спазват съответните мерки за опазване.
- (18) Конвенцията за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан бе одобрена с Решение 81/608/ЕИО и влезе в сила на 17 март 1982 г. Посочената конвенция предвижда подходяща рамка за многостранно сътрудничество относно рационалното опазване и управление на рибните ресурси в международните води от североизточната част на Атлантическия океан. Мерките за управление, приети в NEAFC, включват технически мерки за опазването и управлението на видовете, регулирани в рамките на NEAFC, и за закрила на уязвимите морски местообитания, включително предпазни мерки.
- (19) Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, за да конкретизира мерките, придружаващи годишните ограничения на усилието, ако държавите членки не успеят да ги предприемат или ако приетите от тях мерки се считат за несъвместими с целите на настоящия регламент или пък за недостатъчни по отношение на целите, указани в него.
- (20) Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на ЕС, което може да е необходимо с цел изменение или допълване на несъществени елементи от настоящия регламент в случаите, в които липсват или са недостатъчни приетите от държавите членки съпътстващи мерки, свързани с годишните ограничения на усилието, когато последните заместват ограниченията на улова.
- (21) Следователно е необходимо да се въведат нови правила за регулиране на риболова на дълбоководни запаси в североизточната част на Атлантическия океан, както и да се отмени Регламент (ЕО) № 2347/2002.
- (22) При подготвянето и съставянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременно, своевременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета,

¹⁴ ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 Цели

Целите на настоящия регламент са следните:

- а) да се гарантира устойчива експлоатация на дълбоководните видове, като същевременно се сведе до минимум въздействието на дълбоководните риболовни дейности върху морската околна среда;
- б) да се задълбочат научните знания за дълбоководните видове и техните местообитания с оглед постигане на целите, посочени в буква а);
- в) да се приложат по отношение на управлението на риболова техническите мерки, препоръчани от Комисията за риболова в североизточната част на Атлантическия океан (NEAFC).

Член 2 Обхват

Настоящият регламент се прилага за риболовните дейности или планираните риболовни дейности в следните води:

- а) водите на Съюза от подзони II—XI на Международния съвет за изследване на морето (ICES) и зони 34.1.1, 34.1.2 и 34.2 на Комитета по риболова в централната източна част на Атлантическия океан (CECAF),
- б) международните води от зони 34.1.1, 34.1.2 и 34.2. на CECAF, и
- в) регулаторната зона на NEAFC.

Член 3 Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, посочени в член 3 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 и член 2 от Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета¹⁵.
2. Освен това се прилагат следните определения:

¹⁵ ОВ L 201, 30.7.2008 г., стр. 8.

- а) „зони на ICES“ са зоните, определени в Регламент (ЕО) № 218/2009 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶;
- б) „зони на СЕСАF“ са зоните, определени в Регламент (ЕО) № 216/2009 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷;
- в) „регулаторна зона на NEAFC“ означава водите, обхванати от Конвенцията за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан, които се намират извън риболовната юрисдикция на договарящите се страни по конвенцията;
- г) „дълбоководни видове“ означава видовете, изброени в приложение I;
- д) „най-уязвимите видове“ означава дълбоководните видове, посочени в третата колона „Принадлежи към групата на най-уязвимите видове (X)“ на таблицата в приложение I;
- е) „риболовна дейност“ означава риболовни дейности, имащи за цел улова на определени видове с определени риболовни съоръжения в определен район;
- ж) „дълбоководна риболовна дейност“ означава дейност, насочена към дълбоководни видове в съответствие с указанията, определени в член 4, параграф 1 от настоящия регламент.
- з) „център за наблюдение на рибарството“ означава оперативен център, създаден от държава-членка на знамето и оборудван с компютърна техника и програмно осигуряване, необходими за автоматично приемане, обработка и електронно изпращане на данните;
- и) „научен консултативен орган“ означава международен риболовен научен орган, чиито препоръки отговарят на международните стандарти за научни препоръки, основани на научни изследвания;
- й) „максимален устойчив улов“ означава максималния улов, който може да бъде добиван от рибен запас за неограничен период от време.

¹⁶ ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 70.

¹⁷ ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 1.

ГЛАВА II РАЗРЕШЕНИЯ ЗА РИБОЛОВ

Член 4

Видове разрешения за риболов

1. За риболовни дейности, насочени към дълбоководни видове, извършени от риболовен кораб на Съюза, е необходимо разрешение за риболов, което посочва дълбоководните видове като целеви видове.
2. За целите на параграф 1 се счита, че риболовните дейности са насочени към дълбоководни видове, ако:
 - а) дълбоководните видове са посочени като цел в риболовния календар на кораба, или
 - б) на борда на кораба се намират съоръжения, подходящи единствено за улов на дълбоководни видове, или такива съоръжения са разположени в зоната на действие на кораба, или
 - в) капитанът на кораба е записал в дневника улов на дълбоководни видове риба, който е равен на или превишава 10 % от общото тегло на улова в съответния риболовен ден.
3. За риболовните дейности, които не са насочени към улов на дълбоководни видове, но водят до улавяне на дълбоководни видове като прилов, извършвани от риболовен кораб на Съюза, се изисква разрешение за риболов, в което дълбоководните видове са указани като прилов.
4. Двата вида разрешения за риболов, посочени съответно в параграфи 1 и 3, трябва да са ясно разграничени в електронната база данни, посочена в член 116 от Регламент (ЕО) № 1224/2009.
5. Без да се засягат параграфи 1 и 3, риболовните кораби могат да улавят, задържат на борда, трансбордират или разтоварват на сушата всяко количество дълбоководни видове без разрешение за риболов, ако това количество е по-малко от прага, установен на 100 kg за риболовен рейс общо за всички дълбоководни видове.

Член 5

Управление на капацитета

Общият риболовен капацитет, измерен в брутен тонаж и в киловати за всички риболовни кораби, притежаващи разрешение за риболов, което е издадено от дадена държава членка, което позволява улов на дълбоководни видове, независимо дали като целеви видове или като прилов, в нито един момент не трябва да надвишава съвкупния риболовен капацитет на корабите на тази държава членка, които са разтоварили 10 тона или повече от дълбоководните видове през коя да е от двете календарни години, предхождащи влизането в сила на настоящия регламент.

Член 6

Общи изисквания относно заявленията за разрешения за риболов

Всяко заявление за разрешение за риболов на дълбоководни видове, независимо дали като целеви улов или като прилов, както и заявленията за подновяване на такова разрешение, се придружават от описание на зоната на планираните риболовни дейности, вида съоръжения, дълбочинния обхват, на който ще се провеждат дейностите, и отделните целеви видове.

Член 7

Специфични изисквания относно заявленията за издаване на разрешения за риболов, позволяващи използването на дънни съоръжения при риболовни дейности, насочени към дълбоководни видове

1. В допълнение към изискванията, предвидени в член 6, всяко заявление за получаване на разрешение за целеви риболов на дълбоководни видове по член 4, параграф 1, което позволява използването на дънни съоръжения във водите на Съюза по член 2, буква а), се придружава от подробен риболовен план, в който се уточняват:
 - а) местоположенията на предвидените дейности, насочени към дълбоководни видове в рамките на дълбоководни риболовни дейности. Те се представят чрез координати в съответствие със световната геодезична система от 1984 г.;
 - б) местоположенията на провеждане на дълбоководни риболовни дейности, ако има такива, през последните три пълни календарни години. Местоположенията се представят чрез координати в съответствие със световната геодезична система от 1984 г. и описват възможно най-точно риболовните дейности.
2. Във всяко разрешение за риболов, издадено въз основа на направено съгласно параграф 1 заявление, се уточнява дънното риболовно съоръжение, което може да се използва, и се ограничава обхватът на разрешените риболовни дейности до зоната, в която предвидената риболовна дейност, както е определена в параграф 1, буква а), се припокрива със съществуващата риболовна дейност, както е определена в параграф 1, буква б). Районът на предвидената риболовна дейност обаче може да бъде разширен извън зоната на съществуващата риболовна дейност, ако държавата-членка е оценила и документирала въз основа на научни препоръки, че такова разширяване няма да окаже значителни неблагоприятни въздействия върху уязвимите морски екосистеми.

Член 8

Участие на кораби в събирането на данни за дълбоководния риболов

Държавите членки включват във всички издадени в съответствие с член 4 разрешения за риболов условията, необходими за да се гарантира участието на съответния кораб, в сътрудничество със съответния научен институт, в дейностите по събиране на данни по всяка схема, в чийто обхват са включени риболовните дейности, за които са предоставени разрешения.

Член 9

Изтичане на разрешенията за риболов за целеви улов на дълбоководни видове за кораби, използващи дънни тралове или дънни хрилни мрежи

Разрешенията за риболов по член 4, параграф 1 за кораби, използващи дънни тралове или дънни хрилни мрежи, изтичат най-късно две години след влизането в сила на настоящия регламент. След тази дата разрешенията за риболов за целеви улов на дълбоководни видове с тези съоръжения не се издават или подновяват.

ГЛАВА III ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА РИБОЛОВ И СЪПЪТСТВАЩИ МЕРКИ

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 10

Принципи

1. Възможностите за риболов на конкретните дълбоководни видове се определят на ниво на експлоатация, което е съобразено с максималния устойчив улов.
2. Когато въз основа на най-добрата налична научна информация не е възможно да се установят нивата на експлоатация, съответстващи на максималния устойчив улов, възможностите за риболов се определят, както следва:
 - а) когато въз основа на най-добрата налична научна информация се определят нивата на експлоатация, съответстващи на подхода на предпазливост към управлението на риболова, възможностите за риболов за съответния период на управление на риболова не могат да се определят на по-високи от тези нива;
 - б) когато въз основа на най-добрата налична научна информация не е възможно да се определят нивата на експлоатация, съответстващи на подхода на предпазливост към управлението на риболова, тъй като липсват достатъчно данни за определени запаси или видове, не могат да бъдат отпускани възможности за съответните видове риболов.

РАЗДЕЛ 2

УПРАВЛЕНИЕ ЧРЕЗ ОГРАНИЧЕНИЯ НА РИБОЛОВНОТО УСИЛИЕ

Член 11

Управление на възможностите за риболов само чрез ограничения на риболовното усилие

1. Съветът, като действа в съответствие с Договора, може да реши да премине от определяне на годишните възможности за риболов на дълбоководни видове

под формата на ограничения на риболовното усилие и ограничения на улова към определяне единствено на ограничения на риболовното усилие за риболова на определени видове.

2. За целите на параграф 1, равнищата на риболовното усилие за всяка дълбоководна риболовна дейност, които се използват като базови равнища по отношение на всяко адаптиране, необходимо за спазване на принципите, установени в член 10, са равнищата на риболовното усилие, оценени въз основа на научна информация като съответстващи на размера на улова от съответната дълбоководна риболовна дейност през предходните две календарни години.
3. В ограниченията на риболовното усилие, определени в съответствие с параграфи 1 и 2, се указват:
 - а) специфичните дълбоководни риболовни дейности, за които се прилага ограничението на риболовното усилие, като се посочват регулираните риболовни съоръжения, целевите видове и зоните на ICES или зоните на CECAF, в които може да бъде разгърнато допустимото усилие; и
 - б) единиците за риболовно усилие, които се използват при управлението.

Член 12

Съпътстващи мерки

1. Когато годишните ограничения на риболовното усилие заменят ограниченията на улова в съответствие с член 11, параграф 1, държавите членки запазват или въвеждат по отношение на корабите под техен флаг следните съпътстващи мерки:
 - а) мерки за избягване на увеличаването на общия риболовен капацитет на кораби, засегнати от ограниченията на усилието;
 - б) мерки за избягване на увеличаването на прилова на най-уязвимите видове; и
 - в) условия за ефективно предотвратяване на изхвърлянето. Те целят разтоварването на суша на цялото намиращо се на борда количество риба, освен когато това противоречи на правилата, действащи в рамките на общата политика в областта на рибарството.
2. Мерките остават в сила, докато съществува необходимост да се предотвратят или намалят рисковете, посочени в параграф 1, букви а), б) и в).
3. След приемането на съпътстващите мерки от държавите членки, Комисията оценява тяхната ефективност.

Член 13

Мерки на Комисията, в случай че липсват съпътстващи мерки, приети от държавите членки, или тези мерки не са достатъчни

1. Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 20 с цел да конкретизира мерките, съпътстващи годишните ограничения на усилието по член 12, параграф 1, букви а), б) или в):
 - а) ако съответните държави членки не уведомят Комисията за мерки, приети съгласно член 12, в рамките на три месеца след датата на влизане в сила на ограниченията на риболовното усилие;
 - б) ако действието на мерките, приети съгласно член 12, бъде прекратено, а необходимостта да се предотвратят или намалят рисковете, посочени в член 12, параграф 1, букви а), б) и в), се запази.]
2. Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 20 с цел да конкретизира мерките, съпътстващи годишните ограничения на усилието по член 12, букви а), б) или в), ако въз основа на оценката, извършена съгласно член 12, параграф 3,
 - а) бъде преценено, че мерките на държава членка не са съвместими с целите на настоящия регламент; или
 - б) бъде преценено, че мерките на държава членка не са достатъчни по отношение на целите, посочени в член 12, параграф 1, буква а), б) или в).
3. Съпровождащите мерки, приети от Комисията, са насочени към постигането на целите, заложи в многогодишния план. След приемането на делегирания акт от Комисията мерките, приети от държавата членка, престават да действат.

ГЛАВА IV КОНТРОЛ

Член 14

Изпълнение на разпоредбите за контрол на многогодишните планове

1. Настоящият регламент следва да се интерпретира като „многогодишен план“ за целите на Регламент (ЕО) № 1224/2009.
2. Дълбоководните видове се разглеждат като „видове, подлежащи на многогодишен план“ и като „запаси, подлежащи на многогодишен план“ за целите на Регламент (ЕО) № 1224/2009.

Член 15
Определени пристанища

Разтоварването на общи количества над 100 kg от дълбоководни видове не е възможно на места, различни от пристанищата, които са определени за разтоварването на дълбоководни видове.

Член 16
Предварително уведомление

Чрез дерогация от член 17 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 от капитаните на всички кораби на Съюза, възнамеряващи да разтоварят 100 kg или повече дълбоководни видове, независимо от тяхната дължина, се изисква да уведомят компетентния орган на своята държава на флага за намерението си.

Член 17
Записи в дневника в дълбоки води

Без да се засягат членове 14 и 15 от Регламент (ЕО) № 1224/2009, капитаните на риболовни кораби, притежаващи разрешение в съответствие с член 4, параграф 1 или параграф 3, когато са ангажирани в дълбоководни риболовни дейности или при риболов на дълбочина, по-голяма от 400 m:

- а) вписват нов ред в корабния дневник на хартиен носител след всяко изтегляне; или
- б) правят отделен запис след всяко изтегляне, ако са оборудвани със системата за електронно записване и отчитане.

Член 18
Оттегляне на разрешения за риболов

1. Без да се засяга член 7, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 разрешенията за риболов по член 4, параграфи 1 и 3 от настоящия регламент се оттеглят най-малко за една година в следните случаи:
 - а) неспазване на условията, определени в разрешението за риболов, по отношение на ограниченията за използване на съоръженията, разрешените зони на експлоатация или, когато е уместно, на ограниченията на улова или усилието относно разрешените целеви видове; или
 - б) недопускане на присъствието на наблюдател на борда или на вземането на проби от улова с научна цел, както е посочено в член 19 от настоящия регламент.
2. Параграф 1 не се прилага, ако нарушенията, посочени в него, са причинени от форсмажорни обстоятелства.

ГЛАВА V СЪБИРАНЕ НА ДАННИ

Член 19

Правила за събирането на данни и докладването

1. Държавите членки събират данни за всяка дълбоководна риболовна дейност в съответствие с правилата за събиране на данни и равнищата на точност, предвидени в многогодишната програма на Общността за събиране, управление и използване на биологични, технически, екологични и социално-икономически данни, приета в съответствие с Регламент (ЕО) № 199/2008¹⁸, и в други мерки, приети съгласно посочения регламент.
2. От капитана на кораба или всяко друго лице, което носи отговорност за експлоатацията на кораба, се изисква да приеме на борда научния наблюдател, определен от държавата членка за този кораб, освен ако това е невъзможно от съображения за сигурност. Капитанът улеснява изпълнението на задачите на научния наблюдател.
3. Научните наблюдатели:
 - а) извършват текущите си задачи за събиране на данни, както е определено в параграф 1;
 - б) определят и документират теглото на всички каменни корали, меки корали, сунгери или други организми, принадлежащи към същата екосистема, изтеглени на борда от корабните съоръжения.
4. В допълнение към посочените си в параграф 1 задължения държавите членки подлежат на конкретните изисквания за събиране на данни и докладване, установени в приложение II за дълбоководните риболовни дейности.
5. Данните, събрани във връзка с дълбоководните морски дейности, включително всички данни, събрани в съответствие с приложение II, се обработват съгласно процедурата за работа с данни, определена в глава III от Регламент (ЕО) № 199/2008.
6. По искане от страна на Комисията държавите членки изпращат ежемесечни доклади относно данните за разгърнатото усилие и/или улова, разбити по дълбоководни морски дейности.

¹⁸ ОВ L 60, 5.3.2008 г., стр. 1.

ГЛАВА V ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ

Член 20

Упражняване на делегираните правомощия

1. Правомощията да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове по член 13 се предоставя на Комисията за неопределен срок.
3. Делегирането на правомощията по член 13 може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Решението за оттегляне прекратява делегирането на правомощията, посочени в същото решение. То влиза в действие в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в него. Решението не засяга валидността на делегирани актове, които вече са влезли в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета относно акта.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 13, влиза в сила, само ако Европейският парламент или Съветът не са изразили възражение в срок от 2 месеца, след като са получили уведомление за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че нямат възражения. Този срок се удължава с 2 месеца по искане на Европейския парламент или на Съвета.

ГЛАВА VI ОЦЕНКА И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 21

Оценка

1. В срок от шест години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията, въз основа на докладите на държавите членки и на научните препоръки, които поисква за тази цел, оценява въздействието на мерките, установени в настоящия регламент, и определя в каква степен са били постигнати целите, посочени в член 1, букви а) и б).
2. Оценката се фокусира върху тенденциите в следните области:
 - а) корабите, които са преминали към използване на съоръжения с намалено въздействие върху морското дъно, и тенденциите при техните нива на изхвърляне;

- б) обхватът на операциите на участващите кораби за всички дълбоководни морски дейности;
- в) пълнотата и надеждността на данните, които държавите членки предоставят на научни органи с цел оценка на запасите или на Комисията в отговор на специални искания за данни;
- г) запасите от дълбоководни видове, за които качеството на научните препоръки се е подобрило;
- д) риболовните дейности, управлявани само в съответствие с ограниченията на риболовното усилие, както и ефективността на съпътстващите мерки за преустановяване на изхвърлянето на улов и за намаляване на улова на най-уязвимите видове.

Член 22

Преходни мерки

Специалните разрешения за риболов, издадени в съответствие с Регламент (ЕО) № 2347/2002, остават валидни до замената им с разрешения за риболов, позволяващи улов на дълбоководни видове, издадени в съответствие с настоящия регламент, но валидността им изтича най-късно на 30 септември 2012 г.

Член 23

Отмяна

1. Регламент (ЕО) № 2347/2002 се отменя.
2. Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент съгласно таблицата на съответствието, установена в приложение III към настоящия регламент.]

Член 24

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател
[...]

За Съвета
Председател
[...]

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Раздел 1: Дълбоководни видове

<u>Научно наименование</u>	<u>Общоприето наименование</u>	<u>Принадлежи към групата на най-уязвимите видове (X)</u>
<i>Centrophorus granulosus</i>	Гълтаща акула	x
<i>Centrophorus squamosus</i>	Сива късошипа акула	x
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Черна котешка акула	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Португалска котешка акула	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Дългоноса кадифена котешка акула	x
<i>Dalatias licha</i>	Черна акула	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Голяма светеща акула	x
<i>Apristuris spp</i>	Исландска котешка акула	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Мантиева акула	
<i>Deania calcea</i>	Птицеклюона акула	
<i>Galeus melastomus</i>	Петниста котешка акула	
<i>Galeus murinus</i>	Миша котешка акула	
<i>Hexanchus griseus</i>	Тъпоноса шестхрилна акула	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Нощна акула	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Грапава акула	
<i>Scymnodon ringens</i>	Острозъба котешка акула	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Гренландска акула	
<i>Alepocephalidae</i>	-	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	-	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	-	
<i>Aphanopus carbo</i>	Афанопус	
<i>Argentina silus</i>	Атлантическа аргентина	

<i>Beryx spp.</i>	Берикс	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Дълбоководен червен рак	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Европейска химера	
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Химера от вида <i>Hydrolagus mirabilis</i>	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Носата атлантическа химера	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Гренадир	
<i>Epigonus telescopus</i>	Черен кардинал	х
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Синя скорпена	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Атлантически големоглав	х
<i>Macrourus berglax</i>	Дългоопашата риба	
<i>Molva dypterigia</i>	Синя молва	
<i>Mora moro</i>	Мора	
<i>Antimora rostrata</i>	Синя антимора	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Северен пагел	
<i>Phycis blennoides</i>	Брадата мерлуза	
<i>Polyprion americanus</i>	Американски бибан	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Гренландска камбала	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Средиземноморски големоглав	
<i>Macrouridae</i> , различна от <i>Coryphaenoides rupestris</i> и <i>Macrourus berglax</i>	Макрурус , различна от гренадир и дългоопашата риба	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	-	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Гърбата змиорка	
<i>Raja fyllae</i>	Листовиден скат	
<i>Raja hyperborea</i>	Арктически скат	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Норвежки скат	

<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Дълбоководен бибан	
---------------------------------	--------------------	--

Раздел 2: Видове, регулирани допълнително в рамките на NEAFC

<i>Brosme brosme</i>	Менек	
<i>Conger conger</i>	Морска змиорка	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Сребриста риба сабя	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Голям шарен ликод	
<i>Molva molva</i>	Молва (морска щука)	
<i>Sebastes viviparus</i>	Норвежки бибан	

Приложение II

Конкретни изисквания относно събирането на данни и докладването по член 18, параграф 4.

1. Държавите членки гарантират, че при събирането на данни в дадена зона, обхващаща както води на Съюза, така и международни води, тези данни се събират поотделно за водите на Съюза и за международните води.
2. Когато една дълбоководна риболовна дейност съвпада с друга риболовна дейност в същата зона, събирането на данни за първата се извършва отделно от събирането на данни за втората.
3. При всички дълбоководни риболовни дейности се вземат проби от изхвърлянията. Стратегията за вземане на проби при разтоварвания на брега и изхвърляния в морето обхваща всички видове, изброени в приложение I, както и видовете, принадлежащи към екосистемата на морското дъно, например дълбоководни корали, сюнгер и други организми, причислявани към тази екосистема.
4. Когато приложимият многогодишен план изисква събирането на данни за риболовното усилие под формата на времето на риболов с тралове (в часове) и времето на потапяне на пасивни съоръжения, тази държава членка събира и е готова да представи заедно с тези данни за риболовното усилие следните допълнителни данни:
 - а) географското местоположение на риболовната дейност за всяко от хвърлянията въз основа на данните от системата за наблюдение на корабите, предавани от кораба до центъра за наблюдение на рибарството;
 - б) дълбочините, на които са разположени риболовните съоръжения, в случай че корабът докладва с помощта на електронен корабен дневник. Капитанът на кораба докладва за дълбочината на риболова в съответствие със стандартния формат на докладване.